

31997L0005

L 43/25

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

14.2.1997

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/5/ES
ze dne 27. ledna 1997
o přeshraničních převodech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu,

v souladu s postupem uvedeným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾, ve smyslu společného textu, který schválil dohodovací výbor dne 22. prosince 1996,

- (1) vzhledem k tomu, že objem přeshraničních plateb stále roste v souvislosti s tím, jak konečné dotváření vnitřního trhu a postup k plné hospodářské a měnové unii přináší rozšiřování obchodu a větší pohyb osob uvnitř Společenství; že přeshraniční převody představují značnou část objemu a hodnoty přeshraničních plateb;
- (2) vzhledem k tomu, že pro fyzické osoby a podniky, zejména malé a střední velikosti, je podstatné, aby mohly provádět rychlé, spolehlivé a levné převody z jedné části Společenství do druhé, přičemž v souladu se sdělením Komise o uplatňování pravidel hospodářské soutěže ve Společenství na přeshraniční převody ⁽⁴⁾ by měla větší soutěž na trhu přeshraničních převodů vést ke zlepšení služeb a nižším cenám;
- (3) vzhledem k tomu, že by tato směrnice měla sledovat pokrok dosažený při vytváření vnitřního trhu, zejména

ve směru liberalizace pohybu kapitálu, s cílem uskutečnit hospodářskou a měnovou unii; že se tato směrnice má vztahovat na převody v měnách členských států a v ECU;

- (4) vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. února 1993 ⁽⁵⁾ požadoval vypracování směrnice Rady, která by určila pravidla v oblasti transparentnosti a kvality provádění přeshraničních plateb;
- (5) vzhledem k tomu, že otázkami, které upravuje tato směrnice, je nutno se zabývat odděleně od systémových otázek, jež Komise nadále zkoumá; že se může stát nezbytným vypracování dalšího návrhu, který by upravoval tyto systémové otázky, zejména otázku neodvolatelnosti zúčtování a vypořádání (settlement finality);
- (6) vzhledem k tomu, že účelem této směrnice je zlepšit služby v oblasti přeshraničních převodů, a tím napomoci Evropskému měnovému institutu (EMI) při plnění jeho úkolu podporovat účinnost přeshraničních plateb v rámci přípravy třetí etapy hospodářské a měnové unie;
- (7) vzhledem k tomu, že v souladu se záměry uvedenými ve druhém bodu odůvodnění by se tato směrnice měla vztahovat na všechny převody o objemu nižším než 50 000 ECU;
- (8) vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 3b třetím pododstavcem Smlouvy a s ohledem na zajištění transparentnosti stanoví tato směrnice minimální požadavky potřebné k zajištění přiměřené úrovně informovanosti klientů jak před provedením přeshraničního převodu, tak i po něm; že tyto požadavky zahrnují údaj o postupech pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy, jež má klient k dispozici, spolu s podrobnostmi o přístupu k nim; že tato směrnice stanoví minimální požadavky na provádění, zejména z hlediska kvality, které by měly splňovat instituce nabízející služby přeshraničních převodů, včetně povinnosti provádět takové převody v souladu s pokyny klienta; že tato směrnice splňuje podmínky vyplývající ze zásad obsažených

⁽¹⁾ Úř. věst. C 360, 17.12.1994, s. 13 a Úř. věst. C 199, 3.8.1995, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 236, 11.9.1995, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. května 1995 (Úř. věst. C 151, 19.6.1995, s. 370), společný postoj Rady ze dne 4. prosince 1995 (Úř. věst. C 353, 30.12.1995, s. 52) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 13. března 1996 (Úř. věst. C 96, 1.4.1996, s. 74), Rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 1996 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. ledna 1997.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 251, 27.9.1995, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 72, 15.3.1993, s. 158.

v doporučení Komise 90/109/EHS ze dne 14. února 1990 o transparentnosti bankovních podmínek týkajících se přeshraničních finančních transakcí⁽¹⁾; že touto směrnicí není dotčena směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz⁽²⁾;

- (9) vzhledem k tomu, že by tato směrnice měla přispět ke zkrácení maximální doby potřebné k provedení přeshraničního převodu a povzbudit instituce, které již dosahují velmi krátkých lhůt, k udržení takové praxe;
- (10) vzhledem k tomu, že Komise by ve zprávě, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě do dvou let od provedení této směrnice, měla přezkoumat zejména lhůtu, která má být použita, nebyla-li dohodnuta mezi příkazcem a jeho institucí, přičemž vezme v úvahu technický rozvoj i stávající situaci v každém členském státě;
- (11) vzhledem k tomu, že instituce by měly mít povinnost poskytnout náhradu v případě, že převod nebyl úspěšně proveden; že tato povinnost náhrady může zahrnovat odpovědnost institucí, která by mohla při nedostatku jakéhokoli omezení poškodit jejich způsobilost dostát požadavkům platební schopnosti; že tato povinnost náhrady by měla platit pro částky do výše 12 500 ECU;
- (12) vzhledem k tomu, že se článek 8 nedotýká obecných ustanovení vnitrostátních právních předpisů, podle nichž nese instituce odpovědnost vůči příkazci v případě, kdy přeshraniční převod nebyl úspěšně proveden z důvodu pochybení, jehož se dopustila tato instituce;
- (13) vzhledem k tomu, že je nutné rozlišit mezi okolnostmi, se kterými se mohou setkat instituce účastníci se provádění přeshraničního převodu, včetně okolností spojených s platební neschopností, ty okolnosti, které byly způsobeny vyšší mocí; že by pro tento účel mělo být použito vymezení vyšší moci uvedené v čl. 4 odst. 6 směrnice 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy⁽³⁾;
- (14) vzhledem k tomu, že je zapotřebí, aby na úrovni členských států existovaly účinné postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy za účelem urovnání případných sporů mezi klienty a institucemi, případně za použití stávajících postupů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na přeshraniční převody v měnách členských států a v ECU až do částky odpovídající 50 000 ECU uskutečněné na příkaz osob jiných, než jsou uvedeny v čl. 2 písm. a), b) a c), které provádějí úvěrové instituce nebo jiné instituce.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- a) „úvěrovou institucí“ rozumí instituce, jak je vymezena v článku 1 směrnice Rady 77/780/EHS⁽¹⁾, jakož i pobočka úvěrové instituce, která má ústředí mimo Společenství a která v rámci své činnosti provádí přeshraniční převody, jedná-li se o pobočku ve smyslu čl. 1 třetí odrážky zmíněné směrnice nacházející se ve Společenství;
- b) „jinou institucí“ rozumí jakákoli fyzická či právnická osoba jiná než úvěrová instituce, která v rámci své činnosti provádí přeshraniční převody;
- c) „finanční institucí“ rozumí instituce, jak je vymezena v čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 3604/93 ze dne 13. prosince 1993, kterým se upřesňují definice pro uplatňování zákazu přednostního přístupu obsaženého v článku 104a Smlouvy⁽²⁾;
- d) „institucí“ rozumí úvěrová instituce nebo jiná instituce; pro účely článků 6, 7 a 8 se pobočky též úvěrové instituce, které se nacházejí v různých členských státech a které se podílejí na provádění přeshraničního převodu, považují za samostatné instituce;
- e) „zprostředkující institucí“ rozumí instituce, která není ani institucí příkazce, ani institucí příjemce a která se podílí na provádění přeshraničního převodu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 67, 15.3.1990, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽³⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990 s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30. Směrnice ve znění směrnice 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 4.

- f) „přeshraničním převodem“ rozumí operace prováděná z podnětu příkazce prostřednictvím instituce nebo její pobočky nacházející se v témže členském státě, jejímž účelem je poukázat peněžní částku příjemci do některé instituce nebo její pobočky, která se nachází v jiném členském státě; příkazce a příjemce mohou být též osoba;
- g) „příkazem k přeshraničnímu převodu“ rozumí bezpodmínečný pokyn v jakékoli formě daný přímo příkazcem instituci, aby provedla přeshraniční převod;
- h) „příkazcem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která dává příkaz k provedení přeshraničního převodu ve prospěch příjemce;
- i) „příjemcem“ rozumí konečný příjemce přeshraničního převodu, kterému jsou odpovídající peněžní prostředky připsány na účet, ke kterému má přístup;
- j) „klientem“ rozumí podle souvislosti příkazce nebo příjemce;
- k) „referenční úrokovou sazbou“ rozumí úroková sazba pro odškodnění stanovená na základě předpisů členského státu, ve kterém se nachází instituce, která je povinna klienta odškodnit;
- l) „dnem akceptace“ rozumí den splnění všech podmínek, které instituce požaduje k provedení příkazu k přeshraničnímu převodu a které se týkají poskytnutí dostatečného finančního krytí a údajů nezbytných k provedení tohoto příkazu.

ODDÍL II

TRANSPARENTNOST PODMÍNEK PŘESHRANIČNÍCH PŘEVODŮ

Článek 3

Předběžné informace o podmínkách přeshraničních převodů

Instituce poskytují svým stávajícím i možným klientům písemně a případně též elektronickými prostředky ve snadno srozumitelné podobě informace o podmínkách přeshraničních převodů. Tyto informace obsahují alespoň:

- uvedení doby, která je při provádění příkazu k přeshraničnímu převodu daného instituci nezbytná k tomu, aby byly peněžní prostředky převedeny na účet instituce příjemce; počátek této lhůty musí být jasně označen,
- uvedení doby, která je při akceptaci přeshraničního převodu nezbytná k tomu, aby byly peněžní prostředky převedeny z účtu instituce příjemce na účet příjemce,

- způsob výpočtu veškerých cen za zprostředkování a jiných cen, které má klient platit instituci, včetně případných sazeb,
- případný den připsání (valu) použitý institucí,
- podrobné údaje o postupech pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy, které má klient k dispozici, a podrobnosti o přístupu k nim,
- uvedení použitých referenčních směnných kurzů.

Článek 4

Informace následující po přeshraničním převodu

Nevezdají-li se klienti výslovně tohoto nároku, poskytnete jim instituce po provedení nebo akceptaci přeshraničního převodu písemně a popřípadě též elektronickými prostředky jasně informace ve snadno srozumitelné podobě. Tyto informace obsahují alespoň:

- odkaz umožňující klientovi identifikovat přeshraniční převod,
- původní částku přeshraničního převodu,
- výši veškerých cen za zprostředkování a dalších cen, jež musí klient uhradit,
- případný den připsání (valu) použitý institucí.

Jestliže příkazce blíže určil, že ceny za přeshraniční převod mají být zcela nebo částečně hrazeny příjemcem, vyrozumí o tom příjemce jeho instituce.

Byla-li jakákoli částka přepočtena na jinou měnu, uvědomí instituce, která tento přepočet uskutečnila, klienta o použitém směnném kurzu.

ODDÍL III

MINIMÁLNÍ POVINNOSTI INSTITUCÍ VE VZTAHU K PŘESHRANIČNÍM PŘEVODŮM

Článek 5

Zvláštní přísliby poskytnuté institucí

Kromě případu, kdy si nepřeje klientovi službu poskytnout, musí instituce na žádost klienta o provedení přeshraničního převodu, k němuž uvede bližší údaje, poskytnout příslib ohledně lhůty k provedení převodu a ohledně cen za zprostředkování a dalších splatných cen kromě cen souvisejících s použitým směnným kurzem.

Článek 6

Povinnosti týkající se lhůt

1. Instituce příkazce provede daný přeshraniční převod ve lhůtě sjednané s příkazcem.

Není-li sjednaná lhůta dodržena nebo, neexistuje-li taková lhůta, nejsou-li do konce pátého bankovního pracovního dne následujícího po dni akceptace příkazu k přeshraničnímu převodu peněžní prostředky připsány na účet instituce příjemce, poskytnete instituce příkazce příkazci odškodnění.

Odškodnění zahrnuje výplatu úroku vypočteného pomocí referenční úrokové sazby z částky přeshraničního převodu za období mezi:

- koncem sjednané lhůty nebo, neexistuje-li taková lhůta, koncem pátého bankovního pracovního dne následujícího po dni akceptace příkazu k přeshraničnímu převodu a
- dnem připsání peněžních prostředků na účet instituce příjemce.

Obdobně v případě, kdy lze zprostředkující instituci přičítat neprovedení přeshraničního převodu ve sjednané lhůtě nebo, neexistuje-li taková lhůta, do konce pátého bankovního pracovního dne následujícího po dni akceptace příkazu k přeshraničnímu převodu, je tato instituce povinna poskytnout odškodnění instituci příkazce.

2. Instituce příjemce poskytne příjemci peněžní prostředky, jež vyplývají z přeshraničního převodu, ve lhůtě s ním sjednané.

Není-li sjednaná lhůta dodržena nebo, neexistuje-li taková lhůta, nejsou-li peněžní prostředky do konce bankovního pracovního dne následujícího po dni jejich připsání na účet instituce příjemce připsány na účet příjemce, poskytnete instituce příjemce příjemci odškodnění.

Odškodnění zahrnuje výplatu úroku vypočítaného pomocí referenční úrokové sazby z částky přeshraničního převodu za období mezi:

- koncem sjednané lhůty nebo, neexistuje-li taková lhůta, koncem bankovního pracovního dne následujícího po dni připsání peněžních prostředků na účet instituce příjemce a
- dnem připsání peněžních prostředků na účet příjemce.

3. Povinnost odškodnění podle odstavců 1 a 2 nenastane, pokud může instituce příkazce, popřípadě instituce příjemce, doložit, že zpoždění lze přičítat příkazci, popřípadě příjemci.

4. Ustanoveními odstavců 1, 2 a 3 nejsou nijak dotčena jiná práva klientů a institucí, které se podílely na provedení příkazu k přeshraničnímu převodu.

Článek 7

Povinnost provádět přeshraniční převod v souladu s pokyny

1. Instituce příkazce, jakákoli zprostředkující instituce a instituce příjemce jsou po dni akceptace příkazu k přeshraničnímu převodu povinny provést tento převod v její plné částce, pokud příkazce blíže neurčil, že náklady na přeshraniční převod má nést zcela nebo zčásti příjemce.

Prvním pododstavcem není dotčena možnost instituce příjemce účtovat příjemci cenu související s vedením jeho účtu v souladu s příslušnými pravidly a zvyklostmi. Tuto cenu však instituce nesmí použít k tomu, aby obešla své povinnosti podle zmíněného pododstavce.

2. Aniž je tím dotčen jakýkoli jiný uplatnitelný nárok, provede-li instituce příkazce či zprostředkující instituce srážku z částky přeshraničního převodu v rozporu s odstavcem 1, poukáže instituce příkazce na jeho žádost na vlastní náklady a bez jakékoli srážky odečtenou částku příjemci, nepožádá-li příkazce, aby byla tato částka poukázána v jeho prospěch.

Zprostředkující instituce, která provedla srážku v rozporu s odstavcem 1, poukáže sraženou částku bez jakýchkoli srážek a na vlastní náklady instituci příkazce nebo, požádá-li o to instituce příkazce, příjemci přeshraničního převodu.

3. Lze-li přičíst porušení povinnosti provést příkaz k přeshraničnímu převodu v souladu s pokyny příkazce instituci příjemce a aniž je tím dotčen jakýkoli jiný uplatnitelný nárok, je instituce příjemce povinna poukázat příjemci na vlastní náklady jakékoli protiprávně odečtené částky.

Článek 8

Povinnost institucí k náhradě v případě neprovedení převodů

1. Nejsou-li poté, co instituce příkazce akceptovala příkaz k provedení přeshraničního převodu, příslušné částky připsány na účet instituce příjemce, a aniž jsou tím dotčeny jakékoli jiné uplatnitelné nároky, poukáže instituce příkazce příkazci částku přeshraničního převodu až do výše 12 500 ECU a dále:

- úrok vypočtený pomocí referenční úrokové sazby z částky přeshraničního převodu za dobu ode dne akceptace příkazu k přeshraničnímu převodu do dne připsání a
- výši cen souvisejících s přeshraničním převodem, zaplacených příkazcem.

Tyto částky budou příkazci poskytnuty do čtrnácti bankovních pracovních dnů následujících po dni, kdy o ně požádal, pokud mezitím nebyly peněžní prostředky odpovídající přeshraničnímu převodu připsány na účet instituce příjemce.

Tuto žádost nelze podat před uplynutím lhůty pro provedení přeshraničního převodu sjednané mezi institucí příkazce a příkazcem nebo, neexistuje-li taková lhůta, před uplynutím lhůty stanovené v čl. 6 odst. 1 druhém pododstavci.

Obdobně je každá zprostředkující instituce, která akceptovala příkaz k přeshraničnímu převodu, povinna nahradit na vlastní náklady částku převodu, včetně souvisejících nákladů a úroku, institucí, která jí dala pokyn k provedení příkazu. Nebyl-li přeshraniční převod proveden v důsledku chyb či neúplnosti v poskytnutých pokynech, vyvine zprostředkující instituce veškeré úsilí, aby nahradila částku převodu.

2. Odchylně od odstavce 1, nebyl-li přeshraniční převod proveden v důsledku jeho neprovedení zprostředkující institucí, kterou vybrala instituce příjemce, je instituce příjemce povinna poskytnout příjemci peněžní prostředky až do výše 12 500 ECU.

3. Odchylně od odstavce 1, nebyl-li přeshraniční převod proveden v důsledku chyb či neúplnosti v pokynech, které dal příkazce své instituci, nebo v důsledku neprovedení přeshraničního převodu zprostředkující institucí výslovně vybranou příkazcem, vyvinou instituce příkazce a ostatní zúčastněné instituce veškeré úsilí, aby nahradily částku převodu.

Pokud instituce příkazce částku znovu získala, je povinna ji připsat ve prospěch příkazce. V tomto případě nejsou instituce, včetně instituce příkazce, povinny nahradit související ceny a úrok a mohou odečíst náklady vzniklé z tohoto opětovného získání, jsou-li blíže určeny.

Článek 9

Případ vyšší moci

Aniž jsou dotčena ustanovení směrnice 91/308/EHS, jsou instituce podílející se na provedení příkazu k přeshraničnímu

převodu osvobozeny od povinností stanovených touto směrnicí, mohou-li prokázat důvody vyšší moci (tj. neobvyklé a nepředvídatelné okolnosti, jež nastaly nezávisle na vůli osoby dovolávající se vyšší moci a jejímž následkům by nemohla přes veškeré úsilí zabránit), které jsou významné v souvislosti s ustanoveními této směrnice.

Článek 10

Řešení sporů

Členské státy zajistí, aby existovaly vhodné a účinné postupy vyřizování stížností a zjednávání nápravy při řešení sporů mezi příkazcem a jeho institucí nebo mezi příjemcem a jeho institucí, případně za použití stávajících postupů.

ODDÍL IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. srpna 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12

Zpráva pro Evropský parlament a Radu

Nejpozději do dvou let ode dne provedení této směrnice předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, případně doplněnou návrhy změn.

Tato zpráva se bude s ohledem na stávající situaci v jednotlivých členských státech a dosažený technický pokrok zabývat zejména lhůtami stanovenými v čl. 6 odst. 1.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 14

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 27. ledna 1997.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předseda

G. ZALM
